¶ Symonie Joh. Nummulariorũ effudit eſ. ⁊c.
¶ Luxurie. iij. Reg. xviij. Qui comedũt de mẽſa Jezabel.
¶ Gule Eſa xxviij. Oẽs menſe replete ſunt vomitu.
¶ Ydolatrie. j. Cor. x. Menſe demoniorũ ⁊c.
¶ Fortune Eſa. lxv. Qui ponitis menſam fortune.
¶ Fallacie Dañ. xj. Ad mẽſam vrãm mendaciũ loquetur.
¶ Hereſeos Eccli. xxxj. Surge e mẽſa ⁊ vome.
¶ Adulatõis Eccli. xxix. Tranſi hoſpes orna menſam.
¶ Detractõis Eccli. xl. Uir reſpiciẽs in mẽſam alienã nõ eſt vita eius in cogitõe victus.
¶ Octaua gr̃a eſt ſpũalis leticia: de qua ſubdit.

7 ¶ Impinguaſti in oleo caput meum: ⁊ calix meus inebrians q̃ȝ p̃clarus eſt.

¶ Impinguaſti in oleo caput meũ) .i. mentẽ meaȝ leticia ſpũali Eccl's. ix. Oleum de capite tuo nõ deficiat Eſa. xxj. Ut darem eis oleũ gaudij p̱ luctu: ⁊ in ps̃. Unxit te deus deus tuus oleo leticie p̄ ꝯſortibus tuis. Rõ aũt q̃re oleuȝ dr̃ ſpũalis leticia eſt q: illuminat. reficit ſupernatat fecit ne homo luctans ꝯtra dyabolum poſſit ab eo capi: ſicut videtis ꝙ inunguntur illi q̃ ſunt pugnaturi in duello.
¶ Nona gr̃a eſt ꝯtemplatio de qua dicit (⁊ calix meus inebrians) .i. ꝯtemplatio in qua me inebrias ⁊ facis obliuiſci oĩm miſeriarũ ⁊ curarum: q: ſicut dicit Ethnicus. tunc veniũt riſus cũ paup̱ cornua ſumit (q̃ȝ p̃clarus eſt) .i. valde p̃clarus q: feces terrenarũ ⁊ carnaliũ cogitationũ ⁊ affectionum nõ cõmiſcentur in illo calice. De inebriatiõe iſta Cañ. ij. Introduxit me rex in cellam vinariã .i. in ſecretuȝ ꝯtemplationis ordinauit me: qui eñ habet charitatẽ ordinatam: nõ querit q̃ ſua ſunt: nõ emulatur: nõ agit p̱peram: ſicut dicit apl's. j. Cor. xiij. Sic nec ebrius: ⁊ ideo q̃ſi ebrius ſe petit ſpõſam fulciri. Cum eñ dixit: ordinauit in me charitatẽ ſtatim adiunxit fulcite me floribus ⁊c.
¶ Decima gr̃a eſt p̱ſeuerãtia. de qua ſubdit.

8 ¶ Et miſericordia tua ſubſequetur me: omnibus diebus vite mee.

¶ Et miſcdia tua ſubſequetur me) .i. miſcdia q̃ precedit me ꝯferendo gratiã ſubſequetur me ne cadã a gr̃a ſed in bono p̱ſeuerem (oĩbus diebus vite mee) .i. ſemp̱ in hac p̃nti vita ꝓpter hoc orat eccleſia: tua nos dñe gr̃a ſemp̱ p̄ueniat ⁊ ſequatur: ac bonis opibus iugiter p̃ſtet eſſe intentos: ⁊ Greg. dicit. Cito bonum p̱ditur qd̓ a largiẽte nõ cuſtoditur: ſic ergo habemus decẽ q̃ neceſſaria ſunt viatori redeunti in ſupernam hier'lm: ⁊ ſufficiũt iſta ad p̱ſperitatem vie. Loci p̱ quã tranſitur fertilitas qd̓ notatur: ibi (ſup̱ aquam refectõis ⁊c.) Eundi volũtas qd̓ notatur: ibi (aiam meã ꝯuertit) Uie cõpendioſitas qd̓ notatur: ibi (deduxit me ſup̱ ſemitas iuſticie) Uie ſecuritatis qd̓ notatur: ibi (ſi ambulauero in med. vm. mor. nõ ti. ⁊c.) In labore ꝯſolatio qd̓ notatur: ibi (v̓ga tua ⁊ ba. t. ipſa me. cõ. ſunt) Delectabilis cibi refectio qd̓ notatur: ibi (paraſti in cõ. m. mẽ.) Montis exaltatio qd̓ notatur: ibi (impinguaſti in oleo ca. meũ) Boni vini potatio: ſeu malorum obliuio: ibi (calix meus inebriãs) Itineris ꝯtinuatio qd̓ notatur: ibi (⁊ miſe. t. ſub. me. o. di. vi. mee) habito ergo de via oñdit terminũ vie dicẽs,

9 ¶ Et vt inhabitem in domo dñi: in longitudine dierum.

¶ Et vt inhabitẽ) .q.d. non ſolum p̃dicta facies mihi. ſed et poſt iſta facies (vt inha. in do. dñi) in ſup̱na hier'lm: de qua domo. ij. Cor. v. Scimus qm̃ terreſtris domus nr̃a huiꝰ habitatio diſſoluatur ꝙ edificationem ex deo habemus domũ nõ manufactaȝ eternã in celis (in longitudine dierꝫ) .i. in eternitate Prouer. iij. Longitudo dierum in dextera illius Eccli. xxiij. Gloria magna eſt ſequi dñm: longitudo eñ dierũ aſſumetur ab eo qui. ſ. p̱ illa decẽ p̃dicta ducitur,

Ps̃. xxiij.

Pſalmus XXIII

1 Domini eſt terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum ⁊ vniuerſi qui habitant in eo.

Titulus ps̃. dauid. in prima ſabbati. Supra egit ꝓpha de fructu paſſionis dñice. Hic aũt adhuc ꝓſequitur huiꝰ fructum agens in hoc ps̃. de xp̃i clarificatõe ⁊ hoĩs reformatione qd̓ notatur in titulo: q: hec facta ſunt in prima ſabbati .i. in die dñica paraſceue qñ ſurrexit dñs. Ps̃. iſte tripartitus eſt. Primo oñdit ꝓpheta ꝙ xp̃s eſt dñs omnium: vt ad fidem eius facilius trahantur homines. Scd̓o oſtendit quibus virtutibus p̃diti ſunt in eccleſia: ibi (quis aſcẽdit in montem dñi) Tercio malos ammonet vt eum p̱ fideȝ recipiãt: ibi (attollite portas) dicit ergo (Dñi eſt terra) ſed eſt verum ad l'ram ⁊ commendatur hic xp̃us multipliciter. Primo a paſſione cum dicit (dñi) .i. xp̃i (eſt terra) Scd̓o a diuitijs: ibi (⁊ plenitudo eius) .i. terre. Tercio ab amplitudine poſſeſſionis: ibi (orbis terrarum) Quarto a multitudine ſubditorum cum dicit (⁊ vniuerſi qui habitant in eo) Quinto a firmitate poſſeſſionis: ibi (quia ip̃e ſup̱ maria fundauit eum) orbem. Sexto ab amenitate: ibi (⁊ ſup̱ flu. p̄. eum) ſed videtur contrarium Job. xxvj. Qui appẽdit terram ſuper nihilum non ergo ſup̱ maria fundauit terram. Solutio terria dr̃ fundata ſup̱ maria: quia vbicunq; fodiatur reperitur aqua: vel aliter ⁊ melius poteſt dici ꝙ loquitur hic ꝓpheta vulgariter ſicut dr̃ caſtrum fundari ſuper aquam que ei adiacet. Myſtice (dñi eſt terra) id eſt eccleſia. ⁊ ſicut dictum eſt hic commẽdat xp̃m a poſſeſſione. p̱mo a dño eccleſie: quia eius eſt (dñi eſt terra) id eſt ip̃e ẽ dñs terre id eſt eccleſie ratione creationis: rõne hereditatis. rõne emptiõis. rõne regiminis. de hac terra in ps̃. Benedixiſti dñe terram tuam. id eſt eccleſium Math. vltio. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo ⁊ in terra. Multipliciter aũt eius eſt. Myſtice A Dñi xp̃i e ſu eccleſia eſſe multipliciter ⁊c.

¶ Ut vinea Eſa. v. Uinea dñi ſabaoth.
¶ Ut domus ps̃. Domũ tuã dñe decet ſctitudo ⁊c.
¶ Ut ager Hiere. xxxij. Poſſide agrũ ⁊c.
¶ Ut hereditas. ps̃. Poſtula a me ⁊ da. t. gen. he. tuã.
¶ Ut ſpõſa Cañ. iiij. Ueni de libano ⁊c.
¶ Ut filia. ps̃. Audi filia ⁊ vide ⁊c.
¶ Ut ſoror Cañ. viij. Soror mea ⁊c. Scd̓o oſtendit diuitias regni eius cum dicit (⁊ plenitudo eius) id eſt eccleſie: cuius plenitudo eſt virtutes ⁊ gratia ⁊ fideles qui ſunt de eccleſia. Tercio commedat eum ab amplitudine eccleſie: cum vocat eam orbem terrarum dicens (orbis terrarũ) id eſt eccleſia in qua ſunt de qualibet parte mundi fideles eſt (dñi) xp̃i: vnde in ps̃. dixit ei pater. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gen. here. tu. ⁊ po. t. t. ter. ⁊ gloſat ſe cum addit (et vniuerſi qui habitant in eo) ⁊ ꝓ id eſt. Eccleſia enim eſt congregatio fidelium. ⁊ bene debet eſſe ſuus iſte orbis. id eſt eccleſia.

2 ¶ Quia ipſe ſuper maria fundauit eũ: ⁊ ſup̱ flumina preparauit eum.

¶ Quia ipſe ſup̱ ma. fund. eum) .i. fundauit eccleſiam in amaritudine paſſionis ſue ⁊ martyriũ Act. xx. Spũſſanctus poſuit vos ep̃os regere eccleſiam quã acquiſiuit ſanguine ſuo Job. xxxviij. Ubi eras qñ ponebam fundamẽta terre: vel (ſup̱ maria) .i. ſuper amaritudines tribulationum Geñ. vij. Multiplicate ſunt aque ⁊ eleuauerunt archam in ſublime (⁊ ſup̱ flu. p̄pa. eum) .i. ſup̱ flumina gr̃arum doctrine baptiſmi de his duobus Ezech. xix. Mater tua quaſi vinea in ſanguine tuo ſup̱ aquam plantata eſt. Item (ſup̱ flumina) .i. ſup̱ delectatõẽs mũdi Eccl's. j. oĩa flumina intrant mare Abac. iij. Nunquid in fluminibus iratus es dñe: aut in flumi. furor tuus: vel i mari indignatio tua: loquitur deus ad aiam fidelem mater tua. i. eccleſia fundata eſt q̃ſi vinea plantata in ſanguine xp̃i q̃ tuus eſt .i. p̱ te effuſus ⁊ ſup̱ aquã triplicẽ quã p̃diximus. vñ ſeqt̃ ibi in Ezech. Fructus eius ⁊ frondes eiꝰ creuerũt ex aq̃s multis .i. op̱a ⁊ p̱dicatõẽs. Moralr̃ de aia iuſta dr̃ (dñi eſt terra) .i. aia fidelis q̃ dr̃ terra multis rõnibus. Moraliter B Qualr̃ aia iuſti dr̃ terra multis rõnibus.
¶ Arida eſt ab humore voluptatis. Ps̃. Et aridã fundama. eius. ⁊ alibi. In terra deſerta inuia inaquoſa ſic in ſã. ap. ti. i. in aia fideli. p̱ ꝯtrariũ dr̃ de dyabolo Job. xl. Sub vmbra dormit in ſecreto calami i locis humẽtibꝰ Math. xij. Cũ aũt exierit ambulat p̱ loca arida q̃rẽs requiẽ ⁊ nõ

inueniens dicit reuertar in domū meā priorē ⁊c̄. ij. Pet. ij Sus lota in volutabro luti ⁊c̄.

¶ Tribulatiōibꝰ terit. Thob. xij. Quia acceptus eras deo neceſſe fuit vt tentatio ꝓbaret te.

¶ Infima eſt. i. humilis Luc. xxij. Qui maior eſt veſtrū fiat ſicut minor. Eccli. iij. Quanto magnꝰ es humilia te in oībꝰ quanto magis premit̄ tanto ⁊ ſolidior efficit̄ ꝑ ſpem Greg. Tanto ſpes ſolidior ſurgit quanto quis ꝓ eo grauiora ſuſtulit.

¶ Fructifera eſt ſi colat̄. ſ. vomere p̄dicatiōis ⁊ doctrine. Prouer. xxiij. Diligenter exerce agrū tuū ⁊c̄. ⁊ poſt ſb͛dit ꝑ agrū hōis pigri tranſiui ⁊ ꝑ vineā ſtultiviri ⁊ ecce totuȝ repleuerant vrtice. Eccli. xx. Qui opat̄ terrā ſuā inaltabit aceruū frugū. ⁊ q̄ opat̄ iuſticiā ipſe exaltabit̄.

¶ Obſcura eſt q̄ꝛ reputat ſe ignorantē et pctōrem. ⁊ tales vere ſunt poſſeſſio xp̄i: p̄s. Poſuit tenebras latibulū ſuuȝ Eſa. l. Induam celos tenebris ⁊ ponam ſaccum operimētum eorum.

¶ Firma eſt in ſe. Eccleſiaſtes. j. Generatio preterit generatio aduenit: t̄ra aūt ineternū ſtat. Eccl' s. xv. Firmabit̄ in illo ⁊ nō flectet̄. Math. vij. Venerunt flumina ⁊ flauerunt venti ⁊ irruerūt in domū illā ⁊ nō cecidit ⁊c̄. Nunq̄ȝ mutat locū ſuū. Greg. Nobilitas exterior indicat q̄ interius nulla ſtabilitate ſubſiſtat. hec ergo (terra ē dn̄i) ſm̄ illud Sap. iij. Iuſtoꝝ anime in manu dei ſunt. i. eiꝰ ieruitō p̄aſe intenta (⁊ plenitudo eiꝰ) q̄ꝛ ipſe dat eam Ioh. j. De plenitudine eiꝰ oēs accepimꝰ. p̄s. Bn̄dic anima mea dn̄o ⁊ omnia q̄ intra me ſunt nomini ſancto eiꝰ ⁊c̄. ⁊ poſt. Qui replet in bonis deſideriū tuū (orbis terraꝝ) aīa etiā dicit̄ orbis ꝓpter rotunditatē q̄ꝛ ſolum eterna appetit ⁊ eſt dn̄i q̄ꝛ ipſe p̄ncipiū ⁊ finis a quo bona oīa anime exeunt. ⁊ ad q̄ reuerti debent ꝑ gratiarūactionē. Apoc. j. ⁊ vlti. Ego ſum alpha ⁊ o. Eccli. j. Ad locum vnde exeunt flumina reuertunt̄. ⁊ h̄ eſt qd̄ ſubiungit (⁊ vniuerſi q̄ habitant i eo) id eſt vniuerſi motus boni q̄ ſunt in anima: ſunt dn̄i originaliter ⁊ finalit̄. Eſa. xxvj. Oīa opa noſtra opatus es in nobis dn̄e (q̄ꝛ ip̄e ſup maria fundauit eū ⁊ ſup flu. prepa. eū) ꝑ maria ſignificant̄ amaritudines huius mundi ⁊ tribulatiōes: ꝑ flumina q̄ fluunt delicie huiꝰ mundi q̄ fluūt: ⁊ tranſeunt. ij. Ioh. ij. Et mundꝰ tranſibit ⁊ cōcupiſcentia eius (ſup maria) ergo (fundauit) dn̄s (eum) q̄ aduerſitates mundi nō timet (ſup flumi. p̄pa. eū) q̄ mundi delicias cōtemnit ⁊ horret. ꝓpter hoc dicit. p̄s. Iacta in domino curam tuā. ecce vbi fundat̄ iuſtus. ſ. in dn̄o ⁊ ſequit̄ et ipſe te enutriet ⁊ nō dabit ineternū fluctuationē iuſto. iniuſtus v̄o fluctuat. q̄ꝛ nō timet aduerſa: nō aſpirat ad proſpera. q̄re aūt dicit preparauit. q̄ꝛ ſic nō in iſtis inferioribꝰ ſed in deo fundari eſt p̄paratio ad aſcendendū in celum. q̄ꝛ iam eleuati ſunt a terra. mens habitat in celo ⁊ corpus qd̄ corrumpit̄ ſup terram adhuc detinet̄ ꝓpter hoc dicit. Iob. vij. Suſpendium elegit anima mea. ⁊ ꝓpter hoc apte ſubditur.

3 ¶ Quis aſcendet in montē domini aut q̄s ſtabit in loco ſancto eius.

¶ Quis aſcendet in mon. do.) vt poſtea dicemꝰ ſ priꝰ exponamꝰ hoc de eccl'ia q̄ d͛ mons dn̄i ⁊ locus ſanctus eiꝰ q̄ꝛ in ea eſt vite altitudo. ⁊ ipſe ſanctificauit eam ſanguine ſuo. ſicut dicit apl's Eph. v. Xp̄s dilexit eccl'iam ⁊ tradidit ſemetip̄m vt illam ſanctificaret. de hoc monte ⁊ loco ſancto dicit xp̄s in p̄s. Ego aūt cōſtitutꝰ ſum rex ab eo ſuꝑ ſyon mon. ſ. eiꝰ ⁊c̄. q̄ꝛ igit̄ ꝓpheta vocauerat eccl'iam orbem terrarum ne crederet aliq̄s q̄ oēs q̄ ſunt in terra eſſēt de eccl'ia. iō facit q̄ōnem vt poſtea ſoluat eam ⁊ dicit (q̄s aſcēdet in mont. do.). i. in eccl'iam vt ſit de eccl'ia merito. Illi eīn q̄ ſunt de eccl'ia tm̄ numero nō aſcendunt ſ deſcendūt nec ſtant ibi ſed potius cadunt vn̄ addit (aut q̄s ſtabit) ꝑ fidem ⁊ bonā opationē (in loco ſancto eiꝰ). i. in eccl'ia ſoluit aūt qd̄ queſierat cum reſpondet.

¶ Eccl'ia dicitur mons dn̄i et locꝰ ſanctꝰ eiꝰ.

4 ¶ Innocens manibꝰ ⁊ mundo corde. q̄ non accepit in vano animā ſuā. nec iurauit i dolo proximo ſuo.

¶ Innocens ma.) q. d. q̄ ſine pctō eſt. ⁊ excludit hic oē genꝰ pcti. oē eīn pctm̄ aut ē in ope: aut in cogitatiōe: aut in locutiōe: aut in omiſſiōe. Dicit ḡ q̄ tales hitabūt in loco ſancto eiꝰ (innocens manibꝰ) q̄ nō peccauit ope. vel ſi peccauit ꝑ p̄niam deleuit (⁊ mūdo corde) h̄ excludit peccatū cogitatiōis (q̄ nō accepit in vano aīam ſuā) hic excludit pctm̄ omiſſiōis q̄ eīn n̄ facit h̄ ad qd̄ accepit animā: in uanū. i. fruſtra accepit animā. Iob. v. Hō natus ad laborem. ⁊ ſic hō accepit aīam vt laboraret (nec iurauit in dolo ꝓximo ſuo) hic excludit pctm̄ locutiōis. De primo. ſcȝ de peccato opis. p̄s. Odiſti oēs q̄ opant̄ iniq̄tatē. de peccato cogitatōis Sap. j. Peruerſe cogitatōes ſepant a deo De pctō locutiōis. p̄s. Perdes oēs q̄ loquunt̄ mendaciū De pctō omiſſiōis Prouer. xvj. Abominatio dn̄i oīs arrogans etiā ſi manus ad manū fuerit nō erit innocens ⁊ expreſſius Math. iij. Omnis arbor que nō facit fructū bonum excidetur ⁊ in ignem mittetur.

Oē genꝰ pcti q̄tuor modis cōmittit̄.

5 ¶ Hic accipiet benedictionem a dn̄o ⁊ miſericordiam a deo ſalutari ſuo.

¶ Hic ponit ꝓpheta duplex premiū eiꝰ q̄ talis fuerit. Primū eſt ꝓfectus de bono in melius. vn̄ dicit (hic) qui talis fuerit vt diximꝰ (accipiet bene. a dn̄o). i. multiplicationeȝ v͛tutū Gen̄. j. Bn̄dixit illis deꝰ: ⁊ ait. Creſcite ⁊ multiplicamini. Eccli. xj. Bn̄dictio dei in mercedē iuſti feſtinat et in honore veloci ꝓceſſus illius multiplicat. Scd̄m meritū ē remiſſio pctōꝝ. de quo addit (⁊ miam) ſupple accipiet (a deo ſalutari ſuo) ſed q̄ꝛ q̄ vult hanc bn̄dictionē ⁊ miam ꝑ p̄dicta mereri oȝ vt habeat intentionē rectā. iō bn̄ ſequit̄.

6 ¶ Hec eſt generatio querentium eū. querentium faciem dei iacob.

¶ Hec eſt generatio) de qua Sap. iiij. O quā pulcra ē caſta generatio cū claritate. non eſt caſta q̄ opat̄ cū libidine gloriandi. ſed q̄ pure ꝓpter deū: ⁊ iō bene dicit cū claritate (querentiū deū) q̄tum ad affectū (querentiū fa. dei iacob). i. cognitionē eius ⁊ hoc q̄tum ad intellectuȝ. Poſſumus aūt moraliter ꝑ montē dn̄i intelligē cōtēplationē celeſtiū ⁊ bn̄ querit (q̄s aſcendet in montē dn̄i aut q̄s ſtabit ⁊c̄.) q̄ꝛ pauci aſcendunt ⁊ pauciores ſtant. q̄ꝛ vt dicit̄ in p̄s Oculos ſuos ſtatuerunt in terrā. ⁊ alibi ꝓ nullo habuerūt terrā deſiderabilē. debemꝰ aūt aſcendere montē iſtū contemplatiōis ꝓpter multa. Primo ad vitandū tumultꝰ cogitationū Math. v. Videns ieſus turbas aſcendit in montem. iij. Reg. xix. Nō in cōmotiōe dn̄s. Secundo ad vitādum mundi ambitionē. Ioh. vj. Cum cognouiſſet q̄ꝛ venturi eēnt vt raperent eum ⁊ facerent regē fugit in montem. Tercio ad videndū patriā veſtrā. Nume. xxvij. Aſcende in montē iſtum abarim ⁊ cōtemplare inde terrā quam daturꝰ ſum filijs iſrl'. Abarim interp̄tat̄ montes tranſeuntiū Math. vl. Vndecim diſcipuli abierūt in galileā in montē quē cōſtituit illis dn̄s. ⁊ videntes eū adorauerūt. Quarto q̄ꝛ addiſcimꝰ ibi legem dei ſicut Moyſes. Exo. xxiiij. Eſa. ij. Venite aſcendamꝰ in montē dn̄i ⁊ docebit nos vias ſuas. ⁊ ambulabimꝰ i ſemitis eiꝰ q̄ꝛ de ſyon exibit lex ⁊ v͛bū dn̄i de irl'm. Quinto q̄ꝛ ibi deſcēdit ros grē. p̄s. Sicut ros hermon q̄ deſcendit in montē ſyon. Sexto q̄ꝛ ibi oēs errores occidunt̄ ſicut helyas interfecit oēs ꝓphas Baal i montē carmelli. iij. Reg. xviij. vel ꝑ montē regnū celoꝝ intelligit̄ de quo q̄rit (q̄s aſcendet) in illd̄. Et nō. q̄ hoc qd̄ dicit q̄s innuit̄ difficultas aſcendendi ⁊ paucitas aſcendētiū. Math. vij. O q̄ anguſta porta ⁊ arta via q̄ ducit ad vitam: ⁊ pauci ſunt q̄ inueniunt eā (innoc. ma. ⁊c̄.) vt ſupra expoſitū eſt. Prouer. xiij. Iuſticia cuſtodit innocentis viā Innocens eſt q̄ nec miſerū facit nec miſerū derelinq̄t. innocens ḡ eſt manibꝰ q̄ nec rapit aliena nec ſua dat indignis nec retinet dignis. Eccli. iiij. Nō ſit manus tua clauſa ⁊c̄. Eſa. xxxiij. Qui excutit manꝰ ⁊c̄. Prouer. xj. Manꝰ in manu nō erit innocens malꝰ (⁊ mundo cor.) Mat. v. Bti mundo cor. ⁊c̄. Prouer. xiij. Abominatō dn̄o cor prauū. Iere. iiij. Laua a malicia cor tuū (q̄ nō ac. in va. a. ſu.) ꝯtra ocioſos ⁊ negligentes. Roꝝ. viij. Vanitati ſubiecta ē creatura. corpus nemo accipit inuanū ſed bn̄ curat illud.

Moraliter

Q̄re aſcēdē debemꝰ in mōtē cōtēplatōis ꝓpter ſex.

ſiam ſpō relinq̄t incultā aridā ieiunā ⁊ miſerā. Job. xxiiij
Pauit ſterilē.i.carnē ⁊ viduē.i.aīe nō bñfecit.iō dicit. Ec
cleſiaſtes.j. Vanitas vanitatū.pš. Vniuerſa vanitas oīs
hō viuens (nec iurauit) Prouer.xij. Labiū veritat̄ firmū
erit in ꝑpetuū q̄ aūt teſtis eſt ⁊c̄. (hic acci.be.a do.) Mat.
xx. Venite bñdicti p̄ris mei poſ.re.⁊c̄. (hic) nō ali⁹ Job.
xix. Quē viſur⁹ ſum egoipſe ⁊ nō ali⁹ (accipiet) nō a ſe ha
bebit.j. Cor.iiij. Quid habes ⁊c̄. (a dño) nō a mundo.nō
ab hoīe aliquo. ⁊ Nume.vj. Ipſi inuocabūt nomē meū.⁊
ego bñdicā eis (⁊ miam).q.d.nō ex meritis meis. Ro. iij.
Nō ex opib⁹ legis iuſtificabit̄ oīs caro corā illo. Tyt.iij.
Nō ex opib⁹ nr̄is ſed ſm̄ miſcdiam ſuā ⁊c̄. Dañ.ix. Non
in iuſtificatiōib⁹ nr̄is ꝓſternim⁹ p̄ces (⁊ miam a deo ſalu
ta.ſu.).i.ſalutē quā miſericorditer nobis xp̄s ſuo ſangui
nē acq̄ſiuit (hec eſt generatio querē.deū) Lu.xj. Dñus q̄
q̄rit inuenit.pš. Querite dñm ⁊ viuet aīa vr̄a. Job. xxxiij.
Videbis faciē eius in iubilo. Eſt aūt duplex gñatio bono
rū q̄ bñdicet̄.pš. Generatio rectoꝝ bñdicet̄.gñatio malo
rū maledicet̄. Math.xij. Generatio praua ⁊ ꝑuerſa ſignū
querit ⁊c̄. De beata virgine (dñi eſt terra).i.bea.virgo.de
qua Eſa.xlv. Aperiat̄ terra ⁊ germinet ſaluatorē.pš. Dñs
dabit benignitatē ⁊ ter.no.dabit fru.ſu. Deut̄.xxxiij.de be
nedictiōe dñi terra ei⁹ ⁊ dr̄ terra ꝓpter ꝓprietates q̄ cōtinē
tur his verſib⁹. Nigra rotunda capax: medians circun
data feta. Integra ſtans hūilis cibat oīa cōtinet auruꝫ.
Nigra dr̄ q: de genere iudeoꝝ ⁊ vilis exterius eſt reputa
ta. Cañ.j. Nigra ſum ſed formoſa. Itē rotunda.i.ꝑfecta.
Cañ.vj. Vna columba mea ꝑfecta mea. Itē capax. Eccī.
xxiiij. Et q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo. Iteꝫ
mediatrix noſtra ad deū. Hec eſt eñi heſter q̄ liberauit po
pulū morti adiudicatū Heſter.iiij.vñ in die paſſiōis ſtetit
iuxta crucē ex p̄te aq̄lonis.q.inter peccatores ⁊ filiū ſuuꝫ
Itē circūdata tribulatiōe Luc.ij. Et tuāipſi⁹ aīam ꝑtrāſi
bit gladi⁹. Itē feta. Geñ.j. Producat terra herbā virentē
Itē integra. Eſa.vij. Ecce v̄go ꝯci.⁊ pa.fi. Eze.xliiij. Por
ta hec clauſa erit ⁊ nō aperiet̄. Itē ſtabilis Eccl̄s.j. Gene
ratio p̄terit ⁊ generatio aduenit.terra aūt ineternū ſtat. et
ipſa ſola ſtetit in fide diſcipulis fugientib⁹. Itē hūilis Lu
ce.j. Ecce ancilla dñi. Itē cibat oīa. Eccī.xxiiij. Tranſite
ad me oēs q̄ ꝯcu.me.⁊ a gñatiōib⁹ meis implemini. Itē
ꝯtinet aurū. Geñ.j. Aurū terre illi⁹ auꝝ optimū eſt.pš. Ve
ritas de terra orta ē (hec terra eſt dñi) q: eſt dñica mr̄. nu
trix cultrix filia diſcipula et ancilla (⁊ plenitudo ei⁹) de q̄
plenitudine. Lu.j. Aue gra.ple.do.te.pš. Miſcdia dñi ple
na eſt terra (orbis ter.).i.btā v̄go Sap.j. Spūs do.re.or.
ter. (⁊ vni.q̄ ha.in eo).i.in ea p ſpē ⁊ cōſi.pš. Sicut letan.
om.ha.eſt in te. Ipſa eſt eñi ciuitas refugij. Joſue.xx. (q:
ipſe ſup maria).i.amaritudines tribulationū (funda.e.)
vt in nullo moueret̄. Eccī.xxiiij. In fluctib⁹ maris ambu
laui (⁊ ſup flu.) carnaliū voluptatū (p̄parauit eū) orbē.i.
bea.v̄ginē.q.exemplar. Eſa.ij. Mons p̄parat⁹ (q̄s aſcē.
in mon.do.).i.ad beatā v̄ginē adorandā ⁊ ſalutādā. Sex
gradib⁹ aſcendit̄ ad hūc montē q̄ ſunt ſex virtutes q̄ bre
uiter notant̄ Luc.j. Duo in cogitatiōe ⁊ affectiōe quatu
or in ſermōe. Prima eſt verecūdia turbata ē in ſermōe ei⁹
Scd̄a prudentia cogitabat q̄lis eſſet iſta ſalutatō. Tercia
modeſtia ſermonis: quō fiet iſtud. Quarta ꝓpoſitū v̄gini
tatis q̄m virū nō cognoſco. Quinta obedientiā ꝓmittēdo
Ecce ancilla dñi. Sexta magnitudo: fiat mihi ſm̄ v̄bū tuū

E
Quare bea
ta v̄go dici
tur terra.
Verſus.

F
Sex grad⁹
ſeu v̄tutes
q̄b⁹ aſcēdi
tur ad bea
tā v̄ginem

7
Attollite portas p̄ricipes veſtras: ⁊ ele
uamini porte et̄nales ⁊ introibit rex glorie

Tercia ps vbi ſupſticioſos a prauitate reuocat cōtinuo
ex quo nō intrat niſi innocens dī o (p̄ncipes).ſ.mali ypo
criſiarche vel hereſiarche (attollite) vel tollite.i.auferte d̄
cordib⁹ veſtris (portas veſtras).i.vicia p q̄ intrat dyabo
lus ⁊ o (porte eternales).i.v̄tutes p q̄s intrat̄ in eternam
beatitudinē (eleuamini).i.exaltamini in cordib⁹ fideliuꝫ
⁊ p vos (introibit) in domū ꝯſcie (rex glie).i.dator glie.

8
Quis eſt iſte rex glie: dñs fortis ⁊ potēs
dominus potens in prelio.

Hic q̄rit ꝓpheta vt ſoluat ⁊ ſoluendo magis xp̄m cōmē
det.vñ ſoluens p̄mo oſtendit ei⁹ fortitudinē dicens (for
tis) tercio eius potentiā ſup alios ibi (potens) qd̄ expla
nat cum addit.dñs potens in prelio.

Attollite portas p̄ricipes vr̄as: ⁊ eleua 9
mini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie

Supra idem dixerat ſ ad maiorē cōfirmationeꝫ repetit
totum verſum. Attollite por.prin.ve.⁊ ele.por.eter.⁊ int.
rex glorie.⁊ iterum querit.

Quis eſt iſte rex glorie: dominus virtu 10
tū ipſe eſt rex glorie.

Et breui⁹ ſoluit q̄ꝫ prius ſoluerat dicens.dñs virtutum
ipſe eſt rex glie. Virtutes dicunt̄ angeli.vñ ⁊ quidā ordo
angeloꝝ vocat̄ virtutes. Itē dona gratuita q̄ deus opera
tur in nobis ſine nobis.vñ in pš. Ibunt de virtute in vir
tutē. Item miracula. Math.v. Multi dicunt mihi in illa
die. Nōne in noīe tuo demonia eiecim⁹: ⁊ in noīe tuo vir
tutes m̄ltas fecim⁹.virtus etiā p̄nceps dr̄.vñ Act.viij.dr̄
de ſymone mago q̄ hoīes dicebant.hic eſt virtus dei q̄ dr̄
magna oīm iſtarū virtutū xp̄s eſt dñs. Et nota q̄ ſm̄ glo
ſatorē tribus alijs modis legit̄ iſtud.ſ. (attolli.por.⁊c̄.) le
git̄ eñi de p̄ncipib⁹ demonib⁹, quoꝝ porte ſunt cupiditas
⁊ amor mundan⁹ q̄b⁹ opponunt̄ renunciatio ſeculi ⁊ cō
uerſio ad deū ⁊ ſm̄ iſtā lectionē. Terci⁹ v̄ſus legit̄ de p̄n
cipib⁹ bonis angelis q̄ꝝ porte ſunt adoratiōes q̄b⁹ añ ad
uentū adorabant̄ ab hoīb⁹ q̄bus opponunt̄ porte eterna
les.ſ.iuſticia ad ꝓximū charitas ad deū.caſtitas ad ſeipm
Tercio legit̄ de demonib⁹ ⁊ portis inferni.⁊ de portis ce
li ſiue paradiſi.⁊ tercius verſus tot⁹ legit̄ de angelis bōis
⁊ portis celi. Quarto mō legit̄ in gloſa de p̄ncipib⁹ bonis
hoīb⁹ quoꝝ porte ſunt virtutes ⁊ bona opa.⁊ ſm̄ hoc at
tollite nō ſumit̄ ꝓ remouete ſicut in alijs lectiōib⁹.ſ ideꝫ
eſt (attollite) q̄ eleuate. Moraliter dr̄ hic cuilibet homini
q̄ debet eſſe p̄nceps ⁊ iudicio rōnis p̄ncipari ⁊ dñari ſup
brutales motus. Eccl̄s.x. Beata terra cui⁹ p̄ncipes come
dūt t̄pe ſuo.ſicut dixit dñs Noe ⁊ filijs ei⁹. Geñ.ix. Creſci
te ⁊ multiplicamini ⁊ terror veſter ⁊ tremor ſit ſup cuncta
animalia terre: ſilr̄ etiā dixit Ade Geñ.j. Illi aūt brutales
motus ⁊ voluptates q̄nq̄ ſenſuum merito dicunt̄ porte:
q: p eas ingredit̄ inimic⁹ ad cor peccatoris.vnde Jere.ix
Mors aſcendit p feneſtras vr̄as ingreſſa eſt domos vr̄as
⁊ ipſe claudūt introitū ne dñs intret ad viſitandū cor ⁊ re
ficiendū q̄ dicit Apoc.iij. Ego ſto ad oſtium ⁊ pulſo ſi q̄s
aperuerit mihi introibo ad eū ⁊ cenabo cū illo ⁊ ipſe mecū
q: ergo porte iſte obfirmate ſunt in pctōib⁹ ꝯ deū ⁊ ipſis
manentib⁹ nō intrat dñs ad cor hoīs ſicut dr̄ Sap.j. In
maliuolā aīam nō introibit ſap.dei ⁊c̄.iō dicit ⁊ monet ꝓ
pheta p̄ncipes ap̄li vꝫ duces eorum principes zabulō p̄n
cipes neptalim porte p̄lati. Eſa.lx. Occupabit muros tu
os ſalus ⁊ portas tuas laudatio nō litigatio.⁊ q: iſte por
te defixe ſunt in terra. Treñ.ij. Defixe ſunt in terra porte
ei⁹.iō dicit ꝓpħa (attollite por.p.ve.).i.p̄lati o (p̄ncipes)
quoꝝ eſt officiū talib⁹ motib⁹ dñari (attollite).i.remoue
te portas vr̄as q̄s dyabol⁹ ꝯ dñm firmauit.ſ.voluptates
carnales.⁊ illis portis remotis o (porte eternales).ſ.vir
tutes ⁊ opa bona (eleuamini) creſcendo in altū p multi
plicationē recedendo a terrenis p puram intentionē alijs
apparendo p ꝓximi edificationē.⁊ ſic introibit rex glorie
(quis eſt iſte rex glorie) hec eſt vox multoꝝ q̄ ſtupefiunt:
q̄n dr̄ eis q̄ peccata dimittāt ⁊ dño aperiāt.vñ dicunt iob
xxj. Quis eſt oīpotens vt ſeruiam⁹ ei: ⁊ q̄d nobis ꝓdeſt ſi
adorauerim⁹ eū.⁊ rñdet ꝓpheta ipſe eſt (dñs) ⁊ iō debet̄
ei aperire (fortis) cui nō poteſtis reſiſtere nec man⁹ ei⁹ ef
fugere (⁊ potens) q̄ nos poteſt remunerare (dñs potens
in prelio) q̄ nos pōt defendere.oſtenſis ergo bis quatuor
rōnib⁹ quare aperiendū eſt ei iterū monet vt apiant ⁊ re
petit qd̄ ſupra dixerat (attollite por.p.ve.⁊ ele.p.e.⁊ in.r.
glie) itē repetit q̄ōnē p̄miſſam ad notandū duriciā pctōꝝ
⁊ potentiā dñi (q̄s eſt iſte rex gl.) ⁊ repetit r̄ñſionē breuit̄
(dñs vir.ip.eſt rex gl.) dñs vt ſupra dictū eſt cui debetis
apire virtutū plr̄ ꝓpt̄ illa tria que aſſignauim⁹ ibi (fortis ⁊
potens ⁊c̄.) eſt ei v̄tus dñi ad tria p̄ncipalr̄ ad cōdēnādū

G
Virt⁹ mul
tiplr̄ acci
pit̄.

H
Moralr̄ q̄
lit̄ aperien
de ſūt por
te motuū
ſenſuū car
naliūꝫ tā a
pctōib⁹ q̄
a p̄latꝭ vt i
grediat̄ do
minus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

I Porte virtutum ⁊ bonorum operꝝ que aperiūt nobis ingreſſus regni celeſt. que figurant̾ i ſex portis Ierl̄m.

malos qđ notatū fuit ibi (fortis) ad remunerandū bonos qđ notatū fuit ibi (potens) ad ꝓtegendū hic ſuos qđ notatū fuit ibi (dñs po. in pre.) Eſa. xxvj. Aperite portas et introibit gens iuſta ⁊ cuſtodiet veritatē Zach. xj. Aperi libani portas tuas. iſte aūt porte eternales .ſ. v̾tutes ⁊ opa q̄ nobis aperiunt ingreſſum eterni regni ⁊ celeſtis irl̄m ſignificate ſunt ꝑ ſex portas irl̄m q̄ eleuate ſunt ⁊ edificate Nee. iij. Prima porta fuit porta gregis hec eſt ꝯuerſio penitentis ꝑ quā grex dñi diſperſus reducit̾ ad ouile domini. pš. Introite portas ei⁹ in ꝯfeſſiōe. j. Pet. ij. Eratis ſicut oues errantes. ſed ꝯuerſi eſtis nunc ad paſtorē ⁊ epiſcopū aīaꝝ vr̄aꝝ. vñ ſignant̾ dicit̾ ꝙ Eliaſib ⁊ fratres ei⁹ ⁊ ſacerdotes edificauerūt illā portā. Eliaſib em̄ interp̄tat̾ deus me⁹ facturā ꝯuertens: hic eſt xp̄s q̄ ꝯuertit peccatores quoꝝ naturā nouiciū ipſe fecit. Fratres ei⁹ ſunt ſacerdotes ꝯfeſſores ꝑdicatores q̄ coedificant portā. hortando ⁊ predicando ⁊ recipiendo ad pn̄iam ⁊ ꝑ ꝯfeſſionem lauant hoſtias dñi offerendas. vñ eadē porta dicta ꝓbatica piſcina alio nōie. Scđa porta eſt porta piſciū hec eſt amaritudo mortificatiōis carnis in qua viget aīa ſicut piſcis in aqua maris ⁊ tollit ſuggeſtiōes dyaboli: ⁊ morſus rabidi canis .i. prauas delectatiōes. vñ bñ dicit̾ ꝙ hāc portam edificauerūt filij Aſnaa q̄ interp̄tat̾ ſerpentē tollens in ea aūt erigit̾ vigor ſpūs. vñ eadē porta dicta eſt porta Dauid .i. manu fortis. Tercia porta eſt porta vet⁹ q̄ etiā dicta eſt iudiciaria ꝑ quā ſignat̾ contēpt⁹ mundi ⁊ egreſſus a mūdo q̄ duplicē habet vetuſtatē q̄ cognoſcunt̾ a cognoſcente mundū. Naū. iij. Omnis q̄ viderit te reſiliet a te: ⁊ hoc eſt ꝙ edificauerūt eam Ioiada fili⁹ Faſea ⁊ Moſollā. Ioiada em̄ interp̄tat̾ dñi cognitio. Faſea tranſiēs Moſollam plaſmatio coꝝ. Hoſoida in ꝯſpectu dei q2 q̄ habet cognitionē dei ⁊ mundi de mundo tranſit ad p̄mium vt ꝯformat ſe deo vt tandē ad aſpectū ei⁹ ꝑueniat. Quarta porta eſt porta vallis hanc edificauit Anym ⁊ habitatores Zanoe ꝑ vallem intelligit̾ defect⁹ terrenoꝝ. Anym interpretat̾ miſcđia. Zanoe iſte requieuit: ꝑ hoc intelligit̾ miſcđia que viſcera indigentiū requieſcē facit. vñ ad Philom. Viſcera ſanctoꝝ requieuerūt in te frater. ⁊ hec porta dr̄ Gyon .i. vallis pietatis vel porta Ioſaphat .i. dñi iudiciū q2 de ſolis opib⁹ pietatis fiet diſceptatio in iudicio. Math. xxv. ⁊ ꝑ hoc dat̾ requies vt ibi dicit̾. Venite benedicti ⁊c. Quinta porta eſt porta ſterquilinij quā edificauit Melchias filius Rechab princeps vici bethacarē. Melchias interpretat̾ rex dñs Rechab ꝯdeſcendens vel aſcenſio. Bethacarem dom⁹ vinee ſiue eruditionis triſticie. hec eſt humilitas in obediencia ⁊ paciencia. humilitas em̄ regi a dño ꝯdeſcendens vel obtemperans ꝑ obedientiā ⁊ patientiā ex triſtib⁹ eruditionē ⁊ leticiā ſpiritualem accipiens aſcēdere facit dñ humiliat̾ ſe ſubmittit q2 humilē ſpū ſuſcipiet gl̄ia. Prouer. xxix. Sexta porta eſt porta fontis quā edificauit ſibi ſellū Coloſai princeps pagi maſpha. ſellū pacatus vel pacificatio. coloſai vox videntis vel fortitudis maſpha aquarū impetus vl̄ ꝯtemplatio vel locus iudicij. ꝑ que ſignificat̾ ꝯpunctio deuote orōnis cum ſuis circūſtātijs ſiue ornamentis. Debet em̄ orō ꝓcedere de fonte duplicis ꝯpunctiōis .ſ. ꝯtritiōis ⁊ charitatis ex pacata ꝯſcia ad pacificandū deū ſibi ⁊ eccl̄ie videns ꝑ diſcretionē fortis ꝑ pſeuerantē deſiderij intentionē impetuoſa lachrymarū torrentib⁹ ꝯtemplatōe illuſtrata timore reuerentie verecunda. de prima ꝯpunctiōe Iudith. xvj. Filij puellarū ꝯpunxerūt eos ⁊ Act. ij. Cōpuncti ſunt corde ⁊ dixerūt ad Petrū ⁊ ad reliquos apl̄os. Quid faciem⁹ viri fratres De ſcđa pš. Potaſti nos vino ꝯpunctōis: de ꝯſcie pacatione Luc. xij. Auulſus eſt ab eis quantū iact⁹ eſt lapidis ⁊ poſitis genib⁹ orabat ⁊c. ⁊ dr̄: quantū iactus eſt lapidis ſez ne lapis aliene cure ad mentē tūc iaciat̾ vel q2 tūc erat dñs. q. ſub iactu lapidis .i. ſub paſſiōe ꝓ qua orabat. ſic. ij Paral̾. xx. Ioſaphat timore pterritus totū ſe contulit ad rogandū deū de pacificatiōe dñi. Exo. xxxij. orante Moyſe placat⁹ eſt dñs ne faceret malū qđ locut⁹ fuerat aduerſus pplm ſuū. de diſcretiōe petendi. iij. Re. iij. Placuit ſermo corā dño ꝙ Salomon rem huiuſmodi poſtulaſſet .ſ.

K De conditionib⁹ orōnis.

ſapiam. hoc aūt dictū fuit Salomoni dormienti .i. pacifico ⁊ tranq̄llo talis impetrare poteſt qđ petit de pſeuerantia. Luc. xviij. Qui p̄ibant increpabant eū vt taceret. ipſe v̄o magis clamabat de impetu lachrymaꝝ. Can. iiij. Fōs hortoꝝ puteus aquarū viuentiū que fluūt impetu de libano. de ꝯtemplatōe que ſequit̾ lachrymaꝝ impetū ſicut ſolis coruſcatio effuſionē imbriū dicit. Tob. iij. Poſt tempeſtatē tranq̄llum facis ⁊ poſt lachrymationē ⁊ fletū exultationē infundis. De reuerentia Heſter. xv. Vidi te dñe q̄ſi angelū dei ⁊ ꝯturbatū eſt cor meū p̄ timore gl̄ie tue.

Pſalmus XXIIII

Ad te dñe leuaui aīam meā deus meus in te confido non erubeſcam. pš. xxiiij. 1

Titulus. In finē pš. dauid. Supra egit ꝓpheta de reditu fidelis ppl̄i in patriā ibi: (dñs regit me) ⁊ de reditu xp̄i in patriā ibi (dñi eſt terra) In hoc pš. petit ꝓpheta in pſona eccl̄ie oñdi ſibi viā per quā poſſit redire ad patriā ad quā hic inter preſſuras ſuſpirat. pš. iſte tripartitus eſt. Primo petit oñdi ſibi viam. Secundo petit pctā ſibi dimitti ibi (reminiſcere) Tercio oñdit quō habeant̾ eterna (q̄s eſt hō) eccl̄ia v̄o vel ꝓpha in pſona eccl̄ie anteq̄ȝ petat. primo captat beniuolentiā iudicis oſtendens merita ſua. primo meritū charitatis cum dicit (ad te) o dñe (leuaui aīam meā) hoc em̄ fit ꝑ charitatē. vñ dicit Grego. Machina cordis vis amoris. ſicut em̄ machina eleuat lapidē: ita amor eleuat cor ad deum ꝯtemplandū ⁊ deſiderandū. de qua eleuatione dicit Iob. vij. Elegit ſuſpendiū anima mea. Grego. Qui ſupna nō ꝯſiderat in his fantaſticis q̄ſi veris bonis exultat. Secundo oñdit meritū fidei ſue cū dicit (de⁹ meus) .ſ. ꝑ cultum. fides em̄ theoſebia eſt vt dicit Auguſ. Tercio oñdit meritū ſpei vel ꝯfidentie cū dicit (in te confido) in quo etiā oſtendit virtutū meritū .ſ. humilitatis cū dicit (in te) .q.d. nō in me. Quarto oſtendit meritū pſeuerantie: cum dicit (nō erubeſcā) poſtea captat beniuolentiam a pſona aduerſarioꝝ quantū ad pctm̄ oris q̄ parati ſūt deridē eccl̄iam ſi viderent eā auxilio dñi deſtitutā. vñ dic.

Neq̄ȝ irrideant me inimici mei. etem̄ vniuerſi qui ſuſtinent te non confundent̾. 2

Neq̄ȝ irri. me ini. m.) demones vel heretici. q.d. nō ſolū ꝓpter merita me exaudias. ſ ⁊ ꝓpter maliciā inimicoꝝ ne me irrideant ⁊ vere ita facies q2 nō deſeris (ſperantes in te) hoc eſt qđ ſubdit (etem̄ vniuerſi) generaliter (q̄ ſuſti.) patienter te flagellantem vel premia differentē (nō ꝯfundent̾) a culpa in p̄nti. nec a pena in futuro ſuſtinem⁹ deū dum patienter portam⁹ pondus diei ⁊ eſtus. Math. xx. i. tribulatiōes ⁊ cū ꝓ dilatiōe premij nō murmuram⁹ ſ cū patientia expectam⁹ vere tales non confundent̾ ſed

Confundantur omnes iniqua agentes ſuperuacue. 3

Confundant̾ om. ini. agen.) .i. ꝯfundent̾ illa duplici ꝯfuſiōe oēs nullo excepto (iniqua agen.) .i. inique infeſtantes me dicit eccl̄ia ⁊ hoc (ſupuacue) .i. fruſtra q2 nō deijcient me. nauis em̄ petri: ⁊ ſi ꝯcutiat̾ non tn̄ ſubmerget̾: et in hoc verſu captat beniuolentiā iudicis a pſona inimicorum q̄ꝫtum ad pctm̄ opis. ſicut in p̄cedenti q̄ꝫtum ad peccatū locutiōis. Moraliter dicit vir iuſtus (ad te dñe leuaui aīam meā) leuat̾ aīa bona leuatiōe mult̾ modis. Primo ꝑ ꝯuerſionē a luto pctī. pš. Exaudiuit preces meas ⁊ eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Scđo ꝑ ꝯtemplatōnē in celū. Treñ. iij. Sedebit ſolitari⁹: ⁊ leuabit ſe ſup ſe. Itē ꝑ humilitatē. Luc. xiiij. Qui ſe humiliat exaltabit̾. Eccleſiaſtici. xxv. Eſt q̄ ab humilitate leuabit caput. Itē per iniq̄tatē. Oſee. iiij. Peccata ppl̄i comedent ⁊ ad iniq̄tates leuabūt animas eoꝝ ſed iſta eleuatio materia eſt caſus pš. Eleuans allifiſti me. iob. xxiiij. Eleuati ſunt ad modicū et nō ſubſiſtent ⁊ humiliabunt̾ ⁊ bñdicit ꝙ aīam leuabit ad deū. q2 de⁹ alt⁹ eſt. pš. Quis ſicut dñs de⁹ nr̄ q̄ in altis habitat. Debet aūt iuſt⁹ aīam leuare ꝓpt̾ multas cauſas. primo vt videat. magis em̄ videm⁹ ab alto. Hiere. iij. Leua in directū oculos tuos ⁊ vide vbi nunc ꝓſtrata ſis. Gene. j.

A Moraliter quō leuat̾ aīa multipl̄r ⁊ illā leuare dꝫ iuſt⁹ i deū multiſ reſpectib⁹.